

CENTRALIZACYA

TOWARZYSTWA DEMOKRATYCZNEGO POLSKIEGO

DO

OGÓŁU TOWARZYSTWA.

OBYWATELE !

Nim rozbiór kwestyi o Władzy Prawodawczej ogłoszonym zostanie, pospieszamy przedstawić pod rozwagę Towarzystwa, z kolei następującą kwestyę : o *Władzy Wykonawczej*.

Ocenić właściwy tej władzy charakter, jej różnicę od prawodawczej, atrybucye jakich używać powinna, granice których przekraczać nie może, jej skład, pochodzenie, odnawianie, odpowiedzialność; a ocenić wszystko to podług głównej Towarzystwa myśli, zasady z niej wydobyte, postawić obok zasad, do których inne myśli prowadzą; następnie własnego kraju pod tym względem uważane żywioły obejrzyć, są to główne przedmioty, które się rozwazde waszej przedstawia.

Z tego ogólnego zarysu, szczegółowe do dyskusyi pytania łatwo ułożone być mogą. Wszakże dla większego jej ułatwienia, wyliczamy tu głównejsze.

1^e Jaki powinien być ogólny charakter władzy wykonawczej, to jest ma-li ona wprowadzać tylko w wykonanie wolę narodu przez ciało prawodawcze objawioną, i czuwać nad jej wykonaniem, czyli też inny jeszcze mieć charakter?

2^e Jakie atrybucye władza ta mieć powinna, to jest co ma działać, a czego jej działać niema być wolno, w porównaniu szczególnie z władzą prawodawczą, już nam znaną?

3^e Władza ta czy ma być powierzona jednej lub więcej osobom?

4^e Przez kogo i jak ma być wybierana?

5^e Jak i kiedy ma się zmieniać?

6^e Jak uorganizować odpowiedzialność jej członków, tak aby czczą formą być przestała?

7^e Władze wykonawcze podrzędne, jaki mieć powinny charakter, jakie atrybucye? Mają-li być wybieralne czy mianowane? Ich skład, czas trwania, odpowiedzialność?

8^e Wszystkie powyższe kwestye jak są roztrzygane przez stronników rojalizmu, monarchii konstytucyjnej i wszelkiego rodzaju arystokracji?

9^e Jakie na koniec są pod tym względem narodowe w Polsce pojęcia, z pojęciami demokratycznymi zgodne lub onym przeciwne; a stąd jak władza wykonawcza, ze wszystkimi gałęziami swojemi, w narodzie naszym uorganizowaną być powinna, po odzyskaniu niepodległości?

Pytania te wszechstronnie obejrzone, dadzą całkowite podanej kwestyi, co do główniejszych jej punktów, rozwiązanie.

W okólniku z dnia 20 marca r. b., przedstawiliśmy powody, dla których dotychczasowy sposób ogłaszania rezultatu dyskusyi w Towarzystwie odbywaney, stał się niepodobny. Konieczność sama nakazywała innego szukać sposobu. Podany przez nas, zasadał się na tém, aby w miejsce rozpraw, reasumujących dyskusyę w pojedynczych sekcyach odbywane, nadsyłać Centralizacyi protokół z posiedzeń; Centralizacya zaś ułożywszy z nich jedną ogólną reasumę, takową dla użytku Towarzystwa w okólnikach, a na zewnątrz w Piśmie Towarzystwa ogłosi. Sposób ten powszechnie zyskał przyzwolenie. Niektórzy tylko członkowie, a mianowicie Sekcyja Londyn chciałyby razem i dawny sposób zachować i nowego użyć; to jest aby dla Sekcyj i członków w dawniej formie uwagi swoje przedstawiać chcących, otwarte było miejsce w okólnikach, inne zaś aby nadsyłały protokół posiedzeń, z których Centralizacya reasumę ułoży. Sekcyja Londyn sądzi, iż przez to Sekcyje i pojedynczy członkowie będą mieli jak dawniej sposobność pracowania na drodze umysłowej, całość zaś przedstawienia zyska na wierniejszym i rozmaitszym myśli Towarzystwa odbiciu.

My sądzimy, iż sposób ten nie usunąłby głównej złego przyczyny; a dogadzając jednej lub dwom Sekcyjom, w przyjaznych okolicznościach znajdującym się, i tyluż członkom, przez dosłowne ich uwag umieszczenie, utworzyłby z ogółu przedstawienia jakąś niekształtną całość. Na poprzednich ośm kwestyj było odpowiedzi 137, z których 66 od Sekcyj a 71 od pojedynczych członków; co daje w średnim przecięciu na jedną kwestyę po 17 odpowiedzi, z których wszystkie prawie bądź w całości, bądź w wyjątkach lub w treści ogłaszane były. Uwagi tak znacznej liczby Sekcyj i członków piszących, reprezentowały ogólną myśl Towarzystwa; reasumę Centralizacyi również ogólny miała charakter. Umieszczając zaś, jak chce Sekcyja Londyn, pismo jednej lub dwóch Sekcyj, i jednego lub dwóch członków, ich uwagi razem wzięte, takiego ogólnego charakteru oczywiście nie miały; nie miałyby go również i reasumę Centralizacyi, jako obejmująca nie całość uwag, lecz te tylko które w protokołach przesłane jej zostały. Byłoby przeto dwie oderwane części, nie byłoby całości. Przeciwnie kiedy Centralizacya, czy to z protokołów, czy to z pojedynczych rozpraw, jedno ułoży przedstawienie, będzie to wyraz całego Towarzystwa, zastępujący, o ile to być może, dawniejsze pojedynczych Sekcyj i członków rozprawę.

Potrzeba tylko, aby Sekcyje, jak o tém nie wątpimy, szczerze tą pracą zająć się chciały, i tak ją urządziły, aby dyskusya porządnie odbywać się mogła. W tym celu nasuwamy im niektóre myśli.

Po otrzymaniu kwestyi, Sekcyja przystąpić powinna do obrania komissyi, której obowiązkiem będzie porządek dyskusyi ułożyć. Ten porządek, jak teraz tak i na przyszłość ciągle przedstawiać będziemy; komissya wszakże zmienić go może, jeżeli inny bezwzględnie lepszy, lub do miejscowych usposobień stosowniejszym znajdzie.

Przygotowanie się do dyskusyi powinno być również komissyi

obowiązkiem. Obowiązek ten ciąży wprawdzie na każdym w szczególności członku; jeżeli jednak członkowie Sekcyj, dla jakichkolwiek powodów, zadosyć mu nie czynią, dyskusya wszechstronna nie mogłaby mieć miejsca bez przygotowania się komissarzy.

Przygotowanie się zależy na zebraniu i rozwadze własnych myśli i wiadomości, a szczególnie na ich dopełnieniu przez przejrzenie stosownych pism.

Sekcyę dopilnować winny, aby po wyczerpaniu dyskusyi, dosłowny wypis z protokołów ją obejmujących, niezwłocznie Centralizacyi był przesłany.

Pojedynczo mieszkający członkowie, zdania swoje, albo jak dotąd w kształcie rozprawy, albo też jako prostą odpowiedź na położone pytania, przysyłać będą. Pojedynczy nawet członkowie Sekcyj, swoje indywidualne zdania, jeżeli to za stosowne uznają, również w osobnem piśmie, jak dawniej, składać mogą.

Na dyskusyę o *Władzy Wykonawczej* trzy miesiące czasu zostawiamy. W połowie przeto stycznia r. p. przystąpimy do ułożenia reasumeyi z materyałów, jakie nam przed tym terminem nadesłane zostaną.

Na liście Towarzystwa znajduje się niemała liczba członków, którzy z rozmaitych powodów, nie biorą udziału w pracach Towarzystwa. Ta okoliczność spowodowała Sekcyę Rouen do zawezwania przed Sąd Bratni, tych wszystkich którzy od dawnego czasu na liście nieczynnych są zamieszczeni. Sąd Bratni mając sobie przedstawioną ich sprawę, zażądał od nas objaśnień co do miejsca ich pobytu. Nie mogąc sami zadosyć uczynić temu żądaniu, wzywamy Sekcyę i pojedynczych członków, aby w pierwszych ekspedycjach swoich udzielili nam stosownych objaśnień o członkach umieszczonych na liście z dnia 20 marca r. b., jako z pobytu niewiadomych.

Często zdarza się iż nieczynność pochodzi z chwilowych tylko, przemijających okoliczności. Sąd Bratni, nim decyzyę usunięcia z Towarzystwa wyda, wzgląd na nie mieć musi. Stąd konieczną jest rzeczą, i tego wymaga ustawa, aby pociągani byli do odpowiedzialności pojedynczy członkowie, a nie całe nieczynnych kategorie, jak to uczyniła Sekcyja Rouen; pojedynczy zaś członkowie pociągani być nie mogą, jeżeli miejsce ich pobytu nie jest wiadome.

Od gorliwości przeto czynnych Towarzystwa członków zależy głównie oczyszczenie listy z takich, którzy próżne tylko na niej zajmują miejsce, obowiązków swoich nie pełnią, ich nawet wypełnianie drugim utrudniają.

Umieszczamy tu nadesłaną nam odezwę nowój Sekcyi Przedstawiającej do Ogółu Towarzystwa.

SEKCJA PRZEDSTAWIAJĄCA TOW. DEM. POL.

DO OGÓŁU TOWARZYSTWA.

Obywatele,

Przed rozpoczęciem czynności naszych, czujemy potrzebę powiedzie-
Wam, jak pojmujemy obowiązki, które nam pełnić powierzyliscie.

Związek nasz, siłą wielkiej myśli i jedności nabrał znaczenia i powagi.
Im dalej przeto posuwamy się naprzód, tém mocniej, znając naszą przeszłość
a pewni przyszłości, prawa nasze i instytucje szanować, tém troskliwiej
charakter członków naszego Stowarzyszenia pielegnować powinniśmy. Po
tyloletnich naszych pracach, po zdobyciu niejednego ważnego punktu
w walce demokratycznej, brak ładu politycznego, zamęt umysłowy, okazy-
wałyby zupełną nieznanomość stanowiska Towarzystwa i potrzeb kraju.
Sądzimy więc, iż odpowiemy waszemu zaufaniu, Obywatele, jeżeli we
wszelkich sprawach, sumienie nasze oprzemy na ustawie nas obowiązującej,
jój duchu, całości i interesie Związku, jak równie na uczuciu miłości
braterskiej.

Towarzystwo pojmowało i wyznawało zawsze tę prawdę: iż nie można wię-
kszej wiary wzbudzić w opowiadane słowo, w nowy dla Polski porządek społe-
czny, jak stwierdzając je własném demokratyczném życiem; i dlatego to głos
ludzi spojonych z sobą wewnątrz silném ogniwem prawa, a na zewnątrz oka-
zujących się jakby jednostka moralna wspólnego przekonania, wiary, miłości,
życzeń i nadziei, tak potężne w polskiem sercu znalazł echo. Uczucie po-
winności tego demokratycznego życia, tém silniej dzisiaj odzywać się musi,
kiedy działania Towarzystwa zaczynają już niemałe dla naszej sprawy przy-
nosić owoce; są one dla nas nowym pokarmem, drogami żywiołami do
dalszej wytrwałości i poświęceń.

Z pewnością zatem możemy przed wami, Obywatele, złożyć nadzieję,
iż w ciągu sprawowania naszych obowiązków, jakie będziemy się starali
pełnić gorliwie, nie ujrzymy wcale, lub przynajmniej małą liczbę takich
współczłonków, z którymi przebiegłszy razem w pracach naszych połowę
mozolnej drogi, w drugiej połowie więcej obfitej, bliższej wędrowniczego
celu, musielibyśmy się rozstać, z braku małej ich wiary, wytrwałości i
poświęcenia dla sprawy.

Pozdrowienie i Braterstwo.

Paryż, dnia 2 października 1842.

Sekretarz :

T. KRZYŻANOWSKI.

Prezydujący:

W. MAZURKIEWICZ.

Wyszczególnienie i porządek Sądów Bratnich na kwartał pierwszy.

Stosownie do § 3 postanowienia o Sądownictwie, odnawiamy listę
Sądów Bratnich, które są następujące: Havre, Nantes, Rouen,
Strasbourg, Toulouse, Tours.

Versailles, dnia 17 października 1842.

Sekretarz :

Teofil Wiśniowski.

Prezydujący z kolei :

Wiktor Heltman.